

MŁODOCIANY (2) *ai*

Oba o oraz a jasne.

sg f I młodocianą (1). ◇ n A młodociané (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Bardzo młody, delikatny (2) :

a. *O człowieku; tu w przen (1) :*

Wyrażenie: »serce młodociane« (1): Błogosławiony który dotknięciem panfkciem má ferce miękkie i młodociané. MurzHist I.

Szereg: »miękki i młodociany« (1): MurzHist I cf Wyrażenie.

b. *O drzewie; novellus Cn (1) : Gdyby iulz gałąs iei [figi] młodocianą była [ramus eius tener fuerit; Gdy fię ... odmładza WujNT]/ i puściła liście MurzNT Mar 13/28.*

JB